

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicorum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok törekvéscinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Égész évre 12 kor., félvévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
 Egyes számok kaphatók: a dohánytörszékben.

Szent Péter óta csak két pápa ülte még meg uralkodása 25 éves jubileumát: IX. Pius és XIII. Leó. Az Ég és föld között állva, amaz előbb tartott életükre igényt. XIII. Leónál mintha a hívek imádkozó szeretete legyőzné a természet roskatag erőit. Az öszfűrtü reszkető aggyasztánt fönttartja a testnél hatalmasabb léleknek ereje, hogy világra szóló öröme gyujtsa a keresztények millióit.

Vigan libeg-lobog az aranyfehér zászló az ós Vatikán ormán. Hirdeti a béke galambjának, a szeretet földi letéteményének örömmünepét. Lobogása lángra lobbantja a szívek szeretetét és hódolatra készíti, ostromra szólítja a lelkeket, az ég ostromára, hogy a nagy Leónak még hosszú és diosőséges uralkodásáért esdekeljének.

XIII. Leó nevét a történelem vési tábláira. Bölcsességével és erényeivel, jellemének nagyságával tiszteletet szerzett a pápai tekintélynek. Ez a tekintély meg volt már előtte is, ő csak emelte, fényes-

sebbé tette. Az egyház társadalmi munkaságát a korviszonyhoz alkalmazta s kimutatta, hogy a kereszténység eszméi tengely a világ forgásában. A szociális bajok orvoslására, a melyek felforgatni készülnek az egész társadalmi rendet, a Krisztusi eszmék, a szeretet és méltányosság törvényei vannak hivatva és méltóan hivatva. S ezzel a fényes utmutatással megszilárdította az egyház helyzetét minden országban. Mikor az államoknak támaszt nyújtott, az egyes, az elnyomott ember seibe gyógyító balszamot csepegtetett. Tevékenysége nemcsak bizalmat keltett, hanem a legtekinélyesebb elismerés szavait váltotta ki még ellenfeleinek ajakáról is.

Az egyház az ő uralma alatt századok haladását tette meg. 25 év alatt több mint 200 új püspökséget alapított. A vad népek sergéstől tértek újra az egyház védő szárnyai alá. 1878-ban vissza állította Angliában a kath. hierakihiát. 1881-ben Bosznia, 1886-ban Kelet-India, 1891-ben Japán, 1895-ben az egyiptomi koptok régi püspökségeit támasztja föl az élet új működésére. Hasonlólag Amerikában, Kanadában, Afrikában és Ausztriában alapított új püspökségeket.

Se rengeteg, öt világrészre kiterjedő munkásság közepette megőrizte szellemének élénkségét, termékenységét mindvé-

gig nem csak irányítólag, hanem tetteleg működik. Orvosai váltig tartóztatják a sok audienciától. de azért ő még most is naponta 4-5 óráig fogad zárandoklatokat, egyházi, világi nagyokat. Órákig tartó beszédeket mond. S hogy minő friss még szel-leme, mutatja egy eset: nem rég egy álmatlan éjszaka után 90 új hexametert nyujtott át titkáranak. S nem szabad elfelejteni, hogy a lezajlott 25 esztendő minden napja újabb áldozat volt, mert a kereszténység atya fogoly! Egy palota és kertjének szük határai közé való zárva, s e lealázó helyzetnek összes kellemenségeit viseli.

Mindezt össze kell mérni, ha XIII. Leó nagyságáról, negyedszázados pápaságának eredményeiről legalább átlagos képet akarunk nyerni.

XIII. Leó, a jubiláris pápa látására az öt világrész katolikusaival: százezrei zárandokoltak az örök városba. Látására sirva fakadtak, áldását térdre hullva fogadták, s e napot életük legszebb napjának tekintik és tekintették. Nem földi érzelem, nem múltó lelkesedés, hanem a leg-erősebb kapocs: a vallásos érzelem fűz minket a pápához. Azért örvendjen minden igaz katolikus a világ e ritka jubileumán.

Adj a Mindenható, hogy XIII. Leó pápa még megérje a béke napjait, a római kérdés szerencsés megoldását: hogy még-egyszer szabadon lássuk a nagy pápát.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

A tizenharmadik seb.

— Egy honvédfőhadnagy naplójából. —

Nem volt olyan szép zászlóalj, mint a miénk. De mégis szebb volt a második... Ez a zászlóalj Pest ifiatságából, ügyvédekből, jogászokból, és orvosokból alakult s mindjárt a forradalom elején Pétervárra küldtél, ott maradt a vár átadásáig. Elzárva a küzdelmek terétől, nevet délcegsége által vivta ki.

Nem volt a hadseregnek szebb zászlóalja. Míg máshol az előmenetelre annyi alkalom kinálkozott, itt művelt ifjak pályáukat mint köz-katonák végezték; többnyire maguk szerelték fel magukat s így történt, hogy az egész zászlóalj inkább egy tiszt ezrednek tűnt föl... A parontás-szujjuk is mázos bőrből volt, a fegyverek finomabbak, a szuronyok más acébból.

Valami tündöklő látvány volt ez. A vár átadásánál, mikor a második zászlóalj kezdte fegyverét lerakni, egy osztrák tábornok kendőjét szeméhez emelte s elváglatott...

Hanem hát szép volt a mi zászlóaljunk is, a nyolcadik. Pécs ifiatságának a virága. Egy nap alatt öreg lett az egész város. Mikor kitudták a zászlót, alája gyűlt az egész ifjuság. Nem sokára kivonultunk a városból... virágokat szórt a zászlóaljra a pécsi lelkes nővilág... Szórjátok a virágokat Pécs lelkes leányai,

mert a sirjaikra majd ugysem szórhatjátok: ezeket az ifjakat ágyuk fogták szétszaggatni, paripák eltiporni... az a nevető gyermek, ki most alig bírja fegyverét, egymaga tíz edzett katonával fog viaskodni — s elvesznek csaknem mindannyian nyomtalan... nyomtalan.

Nem tudom én már hanyadik volt ez a csata! A negyvenkilencedik nyár közepén voltunk: a legények azzal tréfálkoztak egymás közt, hogy mit csinálnak majd télen, megfáznak nagyon, mert a köpenyeiket nem győzik foltozni, ha ma bevarrnak rajta három lyukat, holnap kilóvik tíz helyen; a csákok ellen is sok volt a pimasz... A golyó itt is, amott is keresztül ment rajtuk... bár csak a fejüket találta volna, mert szörnyű alkalmatlanság az az örökös „luftzug“, ami ott járdogál ki s be a csákok közepén, épen az ember feje fölött...

Igy tréfálnak a szegény fiúk... mikor fölvirradt a kácsi nap...

Én nem értek a hadi taktikához, hanem itt mégis egy kissé meglobbentem; az igaz, hogy csináltunk mi már akkor sok nagy boldogságot, sturmoltunk nyakig erő vízben, rohantunk síkon plankirozás nélkül, másztunk meg olyan sima sáncokat, hogy mikor bevettük, hát csak akkor kérdeztük egymástól, hogy ugyan miféle módon is jutottunk ide... hanem itt mindjárt láttam, hogy valami nem jó lesz.

Ott állt a síkon egy nagy, pihent hadsereg, valami huszezer, tömördek lovassággal. Mi pedig lehettünk valami hétézeren, huszárunk azonban nem volt több két-három százánál.

Az ellenséget megtámadtuk.

Hogy miért, azt én most se tudhatom Vezérünk nevéhez, ki annyi győzelemre vitt már bennünket, még csak árnyéka sem férhet a gyanúsításnak; azt gondolom, hogy azért kellett megtörténni a támadásnak, hogy egy új erő előt a pétervárad vár alá vonulhassunk, mely további működésünket fedezte.

A csata alig tartott néhány óranegyedig... mi a nyolcadik zászlóalj... ott állunk bosszu lánokban, iszonyu tűz közepén... ágyunk mindig távolabb bömböltek, míg végre el is nemultak... A nyolcadik zászlóalj födözte az elvonulást.

Nem sokára eltűnt a magyar hadsereg s mi — egy zászlóalj ott állunk a síkon, szemközt egész hadosztályokkal... csak messze a távolból látszott egy erdő a havá még reményünk lehetett eljuthatni.

Ide az ellentábor nemsokára fölismerte helyzetét.

Egy ezred lovasságot küldött zászlóaljunk ellen, de mi azt, gyorsan összetömegesítve, szuronynégyzöggel, és sortűzzel fogadtuk.

A lovasság megriadt.

Mint egy kis szuronyerdő vonultunk négy szögben odább.

Elvonulásunk csak nagyon lassan történhetett, mert nem sokára az egész hadseregebeért. Átlátták helyzetünket s az ellen sorából fehér kendők lobogtak felénk. Mindannyian órnagyunkra néztünk. Az órnagy arca nyugodt, változatlan volt, mintha nem vett volna észre semmit.

Mai lapunk: 4 oldal.

ÜJDONSAGOK.

— **Leo-ünnepély.** A helybeli főgymnasium is megüli XIII. Leo 25 éves pápai jubileumát. A nagy évforduló napján (febr. 20.) d. e. fél 11 órakor az intézet dísztermében a következő pontokból álló ünnep lesz.

1. *Hol szent Péter...* Dallamát szerezte H. F. Müller; éneklé a főgym. énekkara.

2. *Szózat a magyar ifjúsághoz.* Irta: Hortobágyi József; szavalja: Nagy Mihály II. o. t.

3. *Néhány vonás a pápaság történetéből.* Irta s felolvassa: Károly Ignác, ciszt. r. főgym. tanár.

4. *Leo-dal* Mohr Józseftől. Szövegét írta: Philipp István, főgym. tanár; éneklé a főgym. énekkara.

5. *Ücsentsége jubileumára.* Irta: Ozora István; szavalja: Mohai Lajos, VII. o. t.

6. *Madrigal.* A. Simonette. Hegedűn előadja: Farhás Béla VIII. o. t., zongorán kíséri: Hermann László, III. o. mt.

7. *Leo-hymnus.* Irta: Hörli Gyula S. I., szavalja: Székfi Ignác VIII. o. t.

8. *Orvoms pro Pontifice...* Mohr Józseftől, éneklé a főgym. énekkara.

— **A belvárosi kath. kör** tegnap d. u. 5 órakor ismét a főgymnasium dísztermébe gyűjtötte össze a város színe-javát, hogy a már annyira előnyösen ismert estélyeinek változatos műsorával mulattassa az ő díszingvált közönségét. Ez alkalommal egy kedves meglepetésben részesült a publikum. Hermann Ede zenetanár műkedvelőkből egy pompás zenekart állított egybe, a tük nem hivataszerűleg, hanem mint a művészetért ösztöne meleg szívvel lelkesedő társulat a munka után fennmaradt idejüket áldozták a szép szeretének. Nem akarunk összehasonlítást tenni a "honvédzenekar" közt és a kath. kör műkedvelő zenekara közt, hisz ott hivatás a zene, míg itt szórakozás. Annyi azonban bizonyos, — s ezt az összes ott voltak nevében mondhatjuk —, hogy a műkedvelők tegnapi szereplése igazán általános és kellemes meglepetésül szolgált. Már maga a darabválasztás is teljesen kielégítette a közönséget. Nem könnyű darabokból igyekeztek a műsort összeállítani, mert mind a három művészi erőket követel, akár *Speerter* zenei képét: „A cigány táborban” címűt, akár *Gregh* „Báli suttogását”, akár Mascagni intermezzóját vesszük a „Parasztbecsület”-ből, mind a három erős próbára teszi a legjobb erőket. Annál nagyobb örömmel mondhatjuk, hogy csak dicsőséget arattak s Hermann tanár ur büszkén te-

kinthet vissza vállalkozására, munkáját osztatlan elismerés és dicséret követte s a zajos tapsolás igazán méltó érdemeket kívánt megjutalmazni. — A kör énekkara dr. Kneifel Ferenc szakavatott vezetését dicséri s nem szükséges újlag ismételni a dicsőreket, melyeket mindenkor kiváltak a közönségből. *Braun* „Egyes-egyedül” továbbá *Hoppe* Rezső: „Estét harangoznak” című ábrándos, majd tüzes magyaros rithusba átmenő darabjai egyaránt rászolgáltak a dicséretre. Ha van megjegyzésünk, talán az első tenorra lehet, a melyet — a mint láttuk — egy kissé megviselt a csavargó időjárás szeleburdisága. Nem szabad azonban megfeledkeznünk Nagy Zsigmond soltóiról, a melyekkel magát az énekkar egy igazán értékes nyereségnek mutatta be. — Végül szólunk *Peék* Gyula hittanár humoros felolvasásáról: melyet „Farsangi képek az antik világból” címmel olvasott fel. Régóta ismerjük *Peék* Gyula egészséges, tüde, magyaros humorát, de a tegnapi felolvasás egyáltalán riktája pártját. Nem tört uton halad, nem közhelyektől válogatta össze anyagát. Az ő kor klasszikus földjéről ir, belekeverve a jelen ezernyi bohóságát, a hol a humorra csak oly éles és tapasztalt szem talál anyagot, a milyen *Peék* Gyuláé. Előadását mindenütt példákkl illesztette. A közönség pedig kacagott folytonosan, a legszébb elismerést nyújtván a pompás előadás fölött. Hogy olvasóink is megismerhessék, illetőleg olvassa is gyönyörködhesseken a pompás farsangi bohóságokon, lapunk legközelebbi számában a szerző szíveségéből megkezdjük annak közlését.

— **Halalozás.** Egy derék, mindenki által őszintén tisztelt és nagybecsült polgártársunk halt meg kedden délután *Lásits* István városi biz. tag személyében. Élete a munkásság volt, jellemvonása a becsületés őszinteség és tisztalelkűség. Keresztény ember volt a szó nemes értelmében, utolsó percéig hű és igaz fia egyházának. Polgártársainak elismerése a városi biz. tagok sorába emelte, a hol okos, higgadt felszólalásai mindig figyelmet ébresztettek. Halála híre a városházán, a kölcsönagyletnél, a tázóltó-tanyán és a Kath. Legény-egyletnél kitűzték a gyászlobogót. Csaldája a következő gyászjelentést adta ki:

Üzv. *Lásits* Istvánné, szül. *Sárka* Mária mint neje, *Hortolányi* Anna, férjezett *Gesztesi* Andorné, mint nevelő-leánya s ugy az ahirottak mely fájdalomtól megtört szívvel jelentik, felejt-hetetlen gondos és jó férjének, illetve nevelő-átya, testvér, sógor és rokonnak *Lásits* István városi bizottsági tagnak f. hó 17-én d. u. 5 órakor, hosszas szenvedés és a haldoklók szentségeinek ajtatos felvétele után, élete 62-ik, boldog há-

zasságának 21-ik évében történt csendes elhunytát. A megboldogult földi maradványai f. hó 19-én d. u. 4 órakor fognak Sziget-u. 1. számú gyász-házban a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és a „Megváltó”-ról nevezett szedreskerti temetőbe nyugalomra tételni. Az engesztelő szent mise-áldozat pedig f. hó 19-én reggeli 7 órakor fog a Székesegyházban a Mindenhatóknak mutatni. Áldás és béke poraira!

Szécsi (Számmer) Imre 36 éves korában ma hosszas betegség után elhunyt Budapesten. Halálát özvegye és két árva fia siratja.

— **Vörös-kereszt egylet** helyi fiókja f. hó 13-én d. u. fél 4 órakor tartotta rendes évi közgyűlést *Havranek* Józsefné elnöklete mellett, a kinek bevezető beszéde után *Simon* Sándor útkár gondosan megszerkesztett jelentésében élénk képét rajzolta a lefolyt egyesületi év eseményeinek. A jelentés elsősorban is hírt adja, hogy az egyesület térben hódított, tagokkal szaporodott, majd beszámol az április hó 25-én *Payor* Ilonka közreműködésével, a városi színházban rendezett hangversenyéről. Jelenti továbbá, hogy *Mária-Látria* főhercegnő, mint legfőbb védőasszony *K. Flójt* Karolinn, egylet pénztárnokát a sajátkezűleg aláírt öszkómányával tüntette ki. — Elmondja azt is, hogy a helyi segélyezésére az egylet az elmúlt évben 202 koronát fordított, hogy a betegítőd állomás felszerelését a bpesti 17. sz. katonai kórházból a helybeli csapatkórházba szállították stb. A kimerítő útkári jelentés után *Havranek* József választmányi tag ajánlatára a közgyűlés egyhangú elismeréssel közönséget szavaz *Simon* Sándor útkárnak az elmúlt évben is kifejtett buzgó működéséért, ugyancsak elismeréssel adózik a közgyűlés Schlammadinger Alajosné és *Zákits* Miklósné ügybuzgalmáért is. *Havranek* Józsefné elnök kinevezi számvizsgálóknak a folyó évre Schlammadinger Alajosné és dr. Eisenbarth Károlynét, a mult évi számvizsgálóknak pedig megadja a közgyűlés a felmentvényt. És miután a betegítőd állomás műszereiben esett károk pótlása határozatik el, *Havranek* József gyűjtésre buzdítja a tagokat. Ezzel a közgyűlés véget ért.

— **Egy csalóról.** Nemrégiben sokat írtak a lapok egy csalóról, a ki magát *Vértessy Géza* miniszteri tanácsosnak adta ki és *István* Vilmos szombathelyi püspököt 6000 korona erejéig megcsalta. Ennek az esetnek kapcsán egyik budapesti hírlap azt írta hogy ugyanez a család Szekesfejérvárott is járt és dr. *Városvy* Gyula megyéspüspököt is sikerült befonna 2000 koronáig. Utánna néztünk a dolognak s nyugodt lélekkel írhatjuk, hogy az egész dologból egy árva szó sem igaz. Megyéspüspökünknek udvarában egy

A kis szuronyegyszög pedig vonult odább odább.

Órnagy ur! kiáltott föl a sorból egy főhadnagy, az ellenség kegyelem-jelét tűzött ki. — Főhadnagy ur, oldja le a kardját s adja át a profosznak.

A zászlóalj harsogó éljene helyeslé az őrnagy szigorát.

A visszaütött kegyelemjel után új támadást tett a lovasság, de a szuronyphalanxot lehetetlen volt így összetörni; a dübörgő lovassor, mely alatt a föld is remegett, mindig fölbomlott zászlóaljunk sortűzében s akik négyzögünket még is keresztül akarták törni, szuronyaink hegyébe omlottak.

Igy nem ment: ágyukat hoztak.

A kartácszapor egyszerre képes lett volna négyzögünket megsemmisíteni, de ez elől megint csatálancba oszlottunk... Nem ártott semmit.

Végre a két támadó eszközt egyesíték... Mi nem is vettük észre.

A lovasság rohamot intézett, s midőn mi ismét négyzögöt formáltunk, megnyílt a lovassor s közepéből az ágyuk kartácsúze omlott ránk.

Egész sorozatok dülték ki s a nehéz lovasság a megingatott sorok közé tört.

Itt egy rövid ütközet fejtett ki, minő csak akkor támadhat, midőn az egyik fél büszkesége s a másik gyűlölete a kíméletet lehetetlenné teszik.

Ót-hat sebbel, egy darab karddal is viaskodtunk, a kilőtt pisztoly is fegyver volt a lovasság kezében, átdőfött paripák omlottak a sebesültekre... fedetlen vérző homlokok minden-

felé s pokoli kiáltozások, melyekbe lönyerítés, trombitahorsogás, szidalom s a haldoklók nyöszörgése vegyült.

Tíz kard villogot a fejem fölött... balkezemmel is védtem magamat, a melyben nem volt kard... ezt levágták... s azután... azután... mintha tüzes hasárok omlottak volna rám. Végre nem éreztem semmit.

Alkonyat volt, mikor fölocsudtam. Alig bírtam a fejemet fölemelni, de mégis volt annyi erőm, hogy körültekintsek... a holtak között feküdtem... a nyolcadik zászlóalj nem volt többé...

Buzakalász hullámozott néhány lépésnyire, gondoltam, hogy oda vándorolok.

Egyszerre erős dobpergés és trombitazaj üt meg füleimet.

Az ellen hadserege vonult arra... A holtak közé húztam magamat.

Egyszerre elkezdtek csörömpölni a kardok, dobogni a lovak. Ott vonult el fölöttünk az egész ezred s engem nem tiportak le; — a lovak, melyeknek irányomban kellett elhaladni, mintegy érezve, hogy élő van ott, ösztönszerűleg ugráltak át.

Ettől megmenekültem — de most jöttek az ágyuk.

A roppant nagy kerekék ott gördültek el fejem mellett alig két arasznyira: minden percben várhattam, hogy valamelyik összezúz. Átkoztam a pillanatot is, mely eszméletemet visszaadta. Hallottam minden szót, minden észrevételt,

mely a nap győzelmére vonatkozott; énekelték, kacagtak s én ott fekiüdtem a holtak között.

A tüzéség is elvonult.

Már azt bívém, meg vagyok mentve, midőn két elmaradt lovas érkezett oda. Valami fejezetlenebb csapatból lehettek s elkezdtek ott közülnk garázdálkodni; hallottam, hogy a gyűrket és efféléket keresik. Borzasztó!... az én ujjamon is volt egy nagy pecsétes gyűrű... Ha e dagadt ujjakról le akarják venni, s így nem megy: erőszakhoz fognak nyulni... én elárlom magamat, s akkor megölnek.

Az egyik csakugyan hozzám érkezett, megnézte kezemet, de mint fülem hallatára a másiknak elpanaszlá, nem látott rajta semmit; — annyira vérbe volt borulva.

Erre megharagudott az ember, s amint megint lóra ült, kivéve a nyeregkapából pisztolyát, fülhuzta... hallottam, amint csatogott... s rám sütt.

Ezzel elvágattak.

A golyó csak balcombomat surolta s ez volt a legriesebb sebem. A többi tizenegy sokkal veszedelmesebb volt s kivált az a négy, melyet fejemem kaptam... mindössze tizenkettő.

Ejjel sikerült a biza közé vászorongnom, ahol másnap egy jámbor szántóvető talált meg, s miután az ellen hadserege elvonult, minden tartózkodás nélkül kocsjára tett s elvitt a magyar tábor után. Ezt megtaláltam, de zászlóaljamat soha többé... csak a romjait.

Azán egy kicsit lefektettek, egy kicsit kiszedegették az alkalmatlan csontokat a fejből,

szót se tudnak róla, hogy a csaló akár a püspöknél, akár papjainál is járt volna, annál kevésbé arról hogy a püspöktől akár egy fillért is kapott volna.

— **Egy főtanító rehabilitációja.** A Fejérmegyei Napló 1901. szept. 3-iki, 97 számában „Az acsai szemérem” cím alatt egy cikk jelent meg, amely Faskó János acsai r. k. főtanítóval foglalkozott. A cikk alapját Nagy Sándorné acsai tanítóéának Kiss Imre székesfehérvári tanítóhoz intézett levele képezte. Faskó János a helybeli kir. büntető járásbírósnál 1902. B. 125 sz. alatt Nagy Sándorné ellen rágalmazási pört indított, amely Faskó Jánosra nézve kielégítő megoldást nyert, a mennyiben Nagy Sándorné e hó 13-án megtartott tárgyaláson a levélben foglaltakat megmondának nyilvánította s az ok nélküli, teljesen alaptalanul megbántott magánvádjától bocsánatot kért, kijelentvén, hogy az acsai segélyegyletméi teljesített munkásságáról saját tapasztalása alapján semmi rosszat sem mondhat.

A magunk részéről örömminket nyilvánítjuk, hogy a dolog Faskó Jánosra nézve ily kedvező megoldást nyert. Magunk is úgy véljük, hogy az acsai segélyegylet ügyei Faskó idejében kezdtek rendeződni. Másrészt pedig biztos tudomásunk van arról, hogy nagy részt az ő munkásságának lehet köszönni azt, hogy Acsán az ifjabb nemzedék általa jól beszél magyarul s így Faskó személye mindenesetre csak elismerést és becsülést érdemel.

— **Az amatőr klub** vasárnap tartotta közgyűlését a Tóvárosi Olvasókör helyiségében Palánszky Miklós dr. elnökle mellett. A titkári és háznagyjelölések megtétele után a közgyűlés elhatározta, hogy a tagsági díjakat tekintettel a kedvező állapotokra, leszállítja. A közgyűlés tárgyat még a választás képezte, melynek eredménye a következő: Elnök: Dr. Palánszky Miklós, alelnökök: dr. Bierbauer Viktor és Wertheim Pál. Titkár: Peék Gyula; háznagy: K. Nagy Dezső; ügyész: dr. Holly Géza; választmányi tagok: Havranek Antal, dr. Lurja Aladár, Stignitz Vilmos, Szőke Gyula, Trótha Alén; póttagok: Binder Béla és Gígler Béla.

— **Csendőr-aliszti táncestély.** A helyben álmásosó csendőr-alisztiak 1. hó 14-én este a Fehér Bárány vendéglő összes helyiségében kitűnően sikerült zártkörű táncestélyt rendezett, melyen megjelent a csendőr tisztikar is Szelestey Károly ezredes, kerületi parancsnokkal élén. A táncestély kedves fényponyja volt, midőn a Gazdabálban levő Matekovich Lajosné férje Matekovich

egy kicsit összekötözték s úgy maradtam másfél hónapig: akkor — úgy mondták — meggyógyultam. Az igaz, hogy ágyamat elbírtam hagyni, de azóta soha sincs jó kedvem, mindig olyan fáradt, olyan szomorú vagyok, szeretek egyedül lenni és oly kevésbé félek a haláltól.

Valami különös bubánat van rajtam, melyben egyedül a szemléltetés csendes gyönyörűt tudom még élvezni.

Hát a tizenharmadik seb? mikor én csak tizenkettőről beszéltem.

Majd mindjárt ezt is elmondom.

Némely ember nagyon boldog; szüleitik vele a vagyon, mint a számmal a fül. Nekem nincsen semmim.

A forradalom után, mert a kapálásra mégis egy kissé elgyengített a kácsi nap, elmentem valami földkóstoló hivatalba, s irkáltam ott napestig néhány krajcárért. Engedelmet kérek, hogy nem voltam elég erős éhen meghalni.

Most, mikor a megyéket szervezni kezdték, engemet is proponált valaki bizonyítványi tagnak. — Nem kell! kiáltott egy „ur”, aki 49-ben is csak „ur” volt.

— Hivatalnok volt, mondá a második.

— Meghalt moraliter! ordított a suhanc, aki 48-ban még bugyogóban járt.

Ez a tizenharmadik sebem.

Ez fáj legjobban valamennyi közt.

vich Lajos csendőr-örngy karján ájtott és a táncestélyen résztvevő összes alisztek s feleségeket magának egyenként bemutatta, sőt az idősebb alisztekkel néhány fordulót táncolt is. Jelenvoltak: Balogh Ferencné, Babcsák Istvánné, Bachholczter Rezsőné, Bárdon Sándorné, Csapo Lászlóné, Csemmel Györgyné, Danc Istvánné, Dorrbach Gáspárné, Eizler Adolfné, özv. Endresz Sándorné, Farkas Illésné, Gesztesi Andrásné, Gróvcsnik Adámné, Grosz Adolfné, Győri Samu, Halász Jenőné, Hein Mártonné, Hess Józsefné, Horváth József Gézané, Horváth Gyuláné, Hlittka Istvánné, Kialler Rudolfné, Koháry Gyuláné, Köllmann Istvánné, Krammer Jenőné, Lukács Istvánné, Lukács Tiadarné, Markbreiter Adolfné, Misik Jánosné, Özv. Mozolán Józsefné, Muzslay Ferencné, Nagy Istvánné, Rózinger Ferencné, Reider Lénárdné, Sándi Jánosné, Sulteisz Mórné, Szelegmüller Edéné Szubin Antalné, Taubler Béliáné, Törzsök Pálné, Vekerle Gyuláné, Vekerle Lajosné, Vég Gyuláné, Zsedely Józsefné; továbbá: Albert Mariska, Bündek Jolán, Csemmel Irma, Donk Rozsika, Dornbach Emuska, Grosz Ilona, Gyutlovits Annuska és Erzsike, Halász Mariska, Horák Etelka, Horovitz Közsi, Hortolányi Ilonka, Horváth Katica, Jávorszky Mariska, Kovács nővérek, Kúndek Jolánka, Lukács Gizela, Langhammer Lujza, Markbreiter Frida, Mittelholc Juliska, Muzslay B. Emma, Nagy Juliska és Erzsike, Obermayer Mariska és Anna, Kebrán Jusztina, Rózinger Katica, Sándi Jolán, Sulteisz Irén, Szelegmüller Erzsike, Szvitkovics Annuska, Taubler Gizella, Tornovics Irénke és Juliska, Vekerle Emma, Zsedely Ilonka stb.

— **A vasuti lopás** már nem ismeretlen fogalom. Gyors egymásutánban fordultak elő a vasuton lopások s most sikerült *Kunker* (Győre) Józsefet elcsipni, a ki még tegnapelőtt délelőtt javában lopta a szemet s mert az elszállításra társakat keresett, azok elárulták. Kunker most már a bíróság előtt várja megérdemelt büntetését.

— **A Polgári Dalkör műestélye** vasárnap, e hó 22-én lesz a Fehér-Bárány vendéglőben zártkörű táncmulatságot rendez, melynek műsora a következő: 1. *Meguntam az életem*... Népdalegyveleg Lányi Ernőtől. 2. *Az erdő alkonya* Schmölnertől. 3. *Farsangi kalandok* Irta és felolvassa Szöllőssy Ferenc. 4. *Pepi tant* Genéttől. 5. *Bordal* Mihalovich Ödöntől. A felolvasást Szöllőssy Ferenc lapunk színtirovátának vezetője fogja tartani s ismerve az ő kitűnő humorát, el vagyunk rá készülve, hogy a hallgató közönség kiváló szellemi élvezetben fog részesülni. Az énekszámokat pedig a dalkör adja elő. A műsort táncmulatság követi.

— **A dunaadonyi kaszinó közgyűlése.** A dunaadonyi kaszinó febr. 15-én d. u. tartá évi közgyűlést Szatory Gyula elnöklése alatt. Új választmányi tagnak Dr. Borsiczky Ferencz járásbíró lett megválasztva. Érdekes vita fejlődött ki a fölött, hogy járassa-e a kaszinó az „Alkotmány” vagy ne? Furcsa! A mai fölvilágosodott korban is lehet ilyenén vitatkozni! Egy kaszinó, a melynek különböző állású és gondolkozású tagjai vannak: csak egyféle szemüvegen kívánja látni a világot. Vészi József, Rákosi Jenőt el tutti quanti véleménye lehet megszívlelés tárgya, a többi cíl pedig elzárkózni. Ha nemzet- vagy államellenes tanokat hirdetne, nem eső Jálnók az idegenkedést, de a kilencszázestestend *Resztény* Magyarország jogait követelő lapnak ok *hellene* lenni egy „fölvilágosodott” „nem elfogott” kaszinó asztalán. Egyébiránt — a mint haljék — még vitatkoznak-e tárgyon.

— **Máztulajdonosok figyelmébe.** Folyó 1903. évre a házbér és házostály adó kivetési pótlajstroma a királyi penzügyigazgatóság által érvényesítve levén, ezen pótlajstrom a városi penzügyi tanácsosi hivatalban f. évi febr. hó 19-étől 26-áig közszemlére kitve lesz, hol az mindenki által betekinthető. Felhívtnak azon adózók, kik e lajstromban megállapított adócnemmel már a múlt évben megtróva voltak, a mennyiben a kivetést sérelmesnek találják, e lajstromok kitételeinek napját, — azon adózók pedig, kik e kivetési lajstrom megállapított adóval e évben első ízben rovatnak meg, adótarozásuknak kézi adókönyvecskéikbe történt bejegyzését követő 15 nap alatt felszólamlásaikat a városi hatóságnál annál is inkább írásban adják be, mert ellenesetben az elkésletten beérkezettek figyelembe nem vétetnek.

— **Meghívó.** A seregélyesi ifjuság 1903. február hó 21-én Horváth Ernő ur vendéglőjében a seregélyesi önkéntes tüzoltó testület felszólalására javára műkedvelő előadásai egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez. Színe kerül „A cigány” Eredeti népszámmú 3 felvonásban. Irta: Szilágyi. Helyárak: 1-5 hely 1 kor. 20 fill. 11-ik hely 80 fill. Kezdeté fél 8 órakor. Feltűzések közönnel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **A nagylángi tüzoltó egylet** saját pénz-tára javára január 25 és február 15-én pompásan sikerült táncmulatságot rendezett. Felülzetni szívesek voltak:

Január 25-ik mulatság alkalmából: Andráskovts József, dr. Ledetzký Imre, Schütz István, Józán Ambrus, 1-40 fill. Nagy Ödön, 1-20 fill. Csöngöcsy István, 1 kor. Heinrich József, Mester István, Kerkovits József, 80—80 fill. Vida István, Stark Ignác, 60—60 fill. Samuló Lajos, Varga Lajos, Csomo János, Cseke Ferenc, Péntek Ferenc, Vass Béla, Zsurmolszky József, 40—40 fill. Adámszky József, 20 f.

Február 15-ik mulatság alkalmából: id. gróf Zichy János 10 kor.; Zichy Lujza grófnő 8 kor.; Szabó István 4 kor.; Kolm Ferenc, Pletth István, Németh Péter, Rodé János, Kerkovits József, Andráskovts József, 2—2 kr. Dipold Jenő, Lévy Gyula, Vida József, Kovács Antal, Geiger József, Kovács István, Wolf Károly, Berghammer Vince, Lézer Nándor, Özv. Kereszt Ferenc, Moenich Károly, Gombolai András, Kovács László, Károly Ferenc, Varga Lajos, dr. Ledetzký Imre, 1—1 kor. Rehn István, Heinrich József, 40—40 fill. Stark Miklós, Vass Béla, ifj. Kovács Lajos 40—40 fill.

A feltűzésekért ez uton mond köszönetet az egylet nevében a Parancsnoksg.

— **Színi előadás.** A dunaadonyi kath. népkör műkedvelő társulata a kör zászló-alapja javára febr. 15-én dr. Okányik Lajos „A párisi éjszaka” című 3 felvonásos vígjátékát adta elő és pedig kitűnő sikerrel. A nagyszámu és igen válogatott közönség az összes szereplőket sok tapsviharban részesítette. A lelkes szereplők névsora a következő: Dudás Ödön, Turai Józsefné, Moróca Gézané, Sulyok Gyula, Horváth Gyuláné, Bardócz Endre, Bellányi Mihály, Per Lajos, Horváth Gyula, Krémmer József, Rác Viktor, Szelepcsényi Béla, Gévaj György, Moróca Géza, Hurján Mihály. Utána tombolajáték volt, a melyen minden szám (450) hamarosan elfogyott, úgy hogy nem is jutott mindenkinek. Az összes bevétel 230 kor.

— **Tűz.** Boros János csurgói lakos istállójának nádtetőzete eddig ismeretlen okból tüzet fogott a napokban, a mitől a szomszédos épület teteje is lángba borult. A kár, mely biztosítás folytán megtértül, mintegy 500 korona.

— **Lopás.** Deák Ferenc seregélyesi lakos tegnap Goldschmid Izidor rőföskekeskedő üzletkirakataból 2 fejkendőt elloport. Tetten érték a jeles atyafit s a rendőrség elé állították. Úgye a járásbírósg előtt nyer elintézés.

SZINHÁZ

Kedd, febr. 17.

Bottynán generális. Történelmi számmú, írta Sziébenburger. Tragédia ez, ilyen mesével: volt egyszer egy kis titán, aki a római mitológia édes emlékeim fölbuzdulva elment eget ostromolni, de nem érte föl, hál elkezdett ugrálni, oszt addig-addig próbálgatta, mig nem egy hatalmas ugrásnál belevágta a fejét az égboltozatba és a kis titán betört koponyával zuhant a földre.

Kurucvilág, mesevilág! Úgy elmerengünk, úgy elzokogunk, úgy föllékesedünk az emlékein, mintha akár, gyászos idők korcs ivadéka! — mi is oly nemeseink, mi is oly vitézek lettünk volna ama mesevilág erőseiké, gyengeszivű hősei helyében. Ez a lelkesedés néha oly erős, hogy jegre csal bennünket — korcsolya nélkül. Szindarabot írunk, kuruc szindarabot — labanc ügyességgel. Kuruc szindarabot írunk, mert tudjuk, hogy bárhol is nyulunk hozzá, magyar szívet ejtünk meg vele, magyar embert fogunk, akit egy rongyos zászló, egy régi nóta úgy megrájt, hogy még azt is ellefejt, hogy színházban van és még a Sipos ökölnyi természetben is egy szép szájj kuruc nemes zászlótartó hatalmas alakját látja. Milyen bolond is az a könnyező magyar szem!

A darab elejétől végig egyhangú, eseményekben szegény, sőt annyira szegény, hogy még elbeszélő költeményben, ahol persze a leírások a legnagyobb tér, is kevés lenne.

Az előadás meg a végétől az elejéig volt egyhangú. A szereplőket csöppet sem villanyozta föl a kuruc idők tüzes lehellete, de hát ezt nem is vártuk tőlük! Ha lett volna egy pár csinos részlet, amiből Margitay (cimszerep) tán tudott volna valamit kihozni, elnyafogta a két apród, a viléz tőrökön két csipogó, nyöszörgő unokája, akik épp úgy viselték magukat, mint a régi idők temetési szertartásainak komencióért siránkozó vénasszonyai. Semmi tilt, semmi elevenesség nem volt a játékukban. Nem ilyenek voltak a kurucvilág leventéi, akik már abban a korban voltak, hogy apjukat, nagyapjukat csatában is hűsögesen követték. Az összes szereplők közül senki, de senki sem érdemel különös dicséretet. Az a kis számú közönség meg olyan hangulatban ment haza, ami teljesen igazat adott a távolmaradotaknak.

Szerda, febr. 18.

Nebánsvirág A. V. Margó Célia művészi énekét, gyönyörű hangját, kiválóan ügyes játékát fél ház élvezte csak, de ilyen elrontott szezonban már ez is hatalmas erkölcsi eredmény. Tólk Lajos (Chateau Gibus) alapos tudással állította elénk a reglamban megszecsdedet órnagy szögletes alakját, akinek a szerelem már csak Othello szerepeket osztogat. Kiváltak még *Rajcsányi* (Cham-patreux Fernand) szép enekzámaival és *Szalóki* (Celestin-Floridor) a szalonkomikumával.

Szól.

Coaksz!

Alólirott légszeszgyárl igazgató-ság a legjobb minőségű sziléziai darab köszénből előállított

Coakszának

métermázsáját 4 koronáért a légszeszgyárban ajánlja.

Utaltvány ugy a székesfehérvári kereskedelmi bankban, valamint a „Magyar király” szállodával szemben levő Pollák Gusztáv és Társa helybeli cégnél és a légszeszgyárban váltható.

Székesfehérvári légszeszvilágítási társalat igazgatója:

MRAZ V.

Szőlőoltványok

szőlőoltvány minőségben és európai német gyökerezés és títma vezeték melyben leaszállított arakem! Oltványok ára 60-100 frt. Mindenképpen legkiválóbb bur- és esemegelőzők-ből, fajtájú, teljes jótállással. Ha a szállítvány megrendelések meg nem felel, úgy az oda- és visszaszállítási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszatértem. Így mindenképpen előbbi alkalmatlanságot és az költségesen háttos szállítva tekintheti meg.

ÉLŐKERÍTÉS.

Gleditschia-csemetek és megvak.

Óriás tüvel, igen gyorsan fejlődő bővénnyűvénnyek. Ez az egyedüli, melyből oly gyorsan keletkezhet a pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nem hogy ember, de semmi-féle állat, még az apró nyulak sem bántódnak át, úgy, hogy a bekerített részek teljesen katasztrofálisan zárhatók. Szőlőoltványokhoz szükséges elvártatott díjazási és szőlőlési utasítások mellékeltek. Bővebb tájéko, meg végeztet balhas fejezőmatu díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldenek, rendelkezési költetése iseg nélkül. Az árjegyzékek mellett egy-egy oltványt kap ezzel, ki elmet egy levelező. Japán tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát hasznosra ne fordítsanak, városban, falun, pusztán, gazdaság, vagy szőlőnyvelésnél egyaránt. Így meg azoknak is érdekesben áll, kik rendelni semmit sem akarnak, mert benne számos, oly költségek, foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgáltatást tesznek.

Kétféleképpen, orkás jövedelmét bi-ostító voltánál fogva, csak tanyasádelem majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül terjedt.

Dioesmeték:

Ermelléki Első Szőlőoltvány-Telep
Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy miután a **SZTUPA és HEILMANN** cég társas költékéből kölöttem,

Könyvkötészetemet

ideiglenesen **Kossuth Lajos-utca 13. sz. a.** rendeztem be, hol is úgy a legegyszerűbb, mint a legdíszesebb munkák jutányosan és pontosan készíttetnek.

Május 1-én Iskola-utcában lévő Lencz-féle házba költözöm át.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve maradok

mely tisztelettel

Heilmann Sándor,
könyvkötő.

Eladó!

A fiskális-dűllőben egy jó termő szőlő, hajlék és pincével eladó.

Tudakozódni lehet:
Lakatos-utca 8-ik szám alatt.

Naponta friss valódi

POZSONYI

diós és mákos kiflik
kaphatók (darabja 4 kr.)

ROSZBERGER R. czukrászdájában
(Székesfehérvár, Kossuth-u.)

Egy vidéki ház

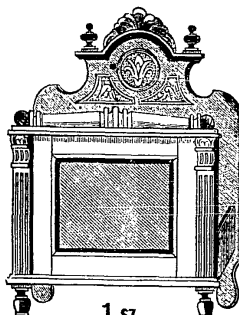
Nagyforgalmu országot mentén, Székesfehérvártól 1 órai, vasutállomás tól 1 órai távolságban kitiünő forgalmu fűszer- és korcsma-üzlettel

szabad kézből.
minden órán eladó!

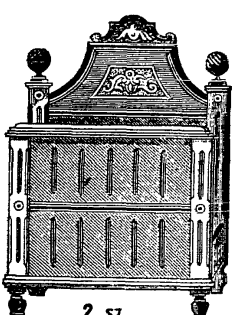
Bővebb felvilágosítást ad személyesen vagy írásbelileg

ROSENBERG MÓR
Bergmann és fia cégnél
Székesfehérvár, Sas-utca 11. sz.

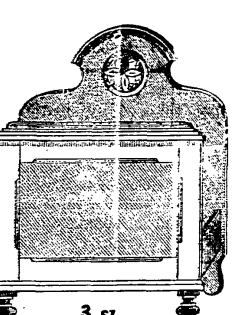
Tisztelettel felhívom a n. é. közönség b. figyelmét saját készítményű főzött keményfából készült 4 rendbeli ágyainkra, melyek úgy minőségben mint olcsóságban **versenyen kívül állanak.** Ágyaim mind egyforma mértékben patent vasalás és jó fenékkal ellátva egy évi jótállás mellett adatnak.

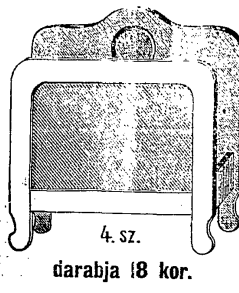
1. sz.
darabja 30 kor.

2. sz.
darabja 26 kor.

3. sz.
darabja 22 kor.

4. sz.
darabja 18 kor.

Egyébként ajánlom dusan felszerelt kárpitos és asztalos butoraimat jutányos árakban. Elvállalok szakmámba vágó mindennemű kárpitos és asztalos munkákat helyben úgy mint vidéken, lehető olcsó árakban

Kiváló tisztelettel

id. Fűster Imre,

butor-gyáros.

Sz. Fehérvár, Sas-utca 6., „Sas-szálloda” átellenében.
Gyár: megyeház-utca 15. sz. (saját ház.)

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvártól.